

Ameriška Domovina

(AMERICAN HOME)

ISSUED MONDAY, WEDNESDAY AND FRIDAY

NAROCNINA:

Za Ameriko	\$4.00	Za Cleveland po pošti ..	\$5.
Za Evropo	\$5.50	Posamezna številka ..	3c.

Vsi pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na Ameriško Domovino
6117 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. Tel. Randolph 628.

JAMES DEBEVEC, Publisher, LOUIS J. PIRC, Editor

Read by 25,000 Slovenians in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates on request. American in spirit—foreign in language only.

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the post office at
Cleveland, Ohio under the Act of March 3rd, 1879.

No. 109. Wed. Sept. 16. 1925.

Pri naših društvih.

Nekdo je bil dolgo časa zvest društvenik svojega društva. Lansko leto je pa bil izvoljen tajnikom. Mož se je sicer branil prevzeti ta posel, konečno je pa le s krepko voljo začel svoje novo opravilo.

V kakšnem redu je dobil društvene knjige, ni hotel niti govoriti. Bile so vse prej, samo urejene ne: Prosil je najprvo društvene člane, da mu pošljejo svoje naslove. In mislite, da jih je dobil? Niti polovico ne. Nekateri niti vedeni niso, kje stanujejo. Eden je rekel, tam "zadaj za kastrolko", zoper drugi je stanoval "pri Anžičku", tretji pa pri "ongavem Juriju iz Podgore", itd.

Ni še dolgo tega, ko je imel tajnik izročiti enemu članu stvar od društva. Tajnik ni imel naslova od dotičnega člana, ker ga klub pozivom ni hotel dati. Torej tajnik ni veden, kje stanuje, pa tudi drugi niso vedeli. Tajnik je moral toraz čakati do seje, kjer je hotel stvar dotičnemu članu razložiti. Da bi pa vi videli na seji onega člana, kako se je srđil in vpljal: "Kakšen tajnik je pa to, ki ne ve, kje stanujem! Stari tajnik, ta je bil veliko boljši, ker je večkrat k meni vas prišel in dal za kakšno pijačo! Pa tudi na seje nam ni bilo treba hoditi, ker je tajnik prej prišel kar in hišo in pobral asesment. (Če je kaj v knjige pozabil zapisati, je to seveda brez pomena.)

In so vprašali člana, zakaj ne da naslova tajniku? Kaj, naslov? je odgovoril. Ali nisem že deset let pri društvu, torej morajo vedeti kje stanujem. Pri tem je pa mož zoper pozabil povedati, da se je v teh desetih letih desetkrat preselil. Nekateri se čudijo temu, toda društveni tajniki vam bodo povedali, da je to resnica.

Druga važna stvar, katere člani ne bi smeli puščati v nemar so njih zavarovalniški certifikati. Prvotno zapušča član smrtnino očetu in materi. Medtem pa je tekom let oče umrl, član sam se je oženil, ima že pet otrok. Vpraša ga tajnik, če je dal prepisati smrtnino. Zakaj pa, odvrne član, zakaj ste pa vi za tajnika? Zakaj pa plačujem društvo in Jednoto? Zato, da bi vi živel na stroške delavca? Tak odgovor se dobri, namesto da bi se mož zahvalil za prijazen opomin in spremeni oporočko. Vsakdo ve, kakšne sitnosti so pri izplačilu smrtnine, ako oporočka ni gotova. Sorodniki pa godrnajo nad društvom in gl. odborom, kako zadržuje gl. odbor izplačilo, itd. Sicer pa država sama gleda, da se smrtnine pravilno izplačujejo, in kogar polica ni v redu, bodo imeli njegovi dediči stotere sitnosti predno pridejo do denarja. Vsaka Jednota je odgovorna pred sodnijo, da pravilno izplači smrtnino.

Mnogokrat taki ljudje tudi ne verujejo svojim lastnim rojakom. Hodijo vse povsod okoli drugih, in so pripravljeni plačati denar za vsako neumnost, namesto, da bi se posvetovali s svojimi rojaki po domače in zaupno. Le dajmo vedno ceniti same sebe najprvo, ne škoduje prav nič, in kadar sprevidimo, da sami nič ne opravimo, iščimo druge. Skušajmo biti vedno točni, natančni. Nikdar ne verujmo, da so naši društveni uradniki hlapiči članov. Veseli moramo biti, da dobimo pri društvenih toliko požrtvovnih ljudi, ki sprejmejo odborniška mesta. Saj veste, kako VI pridno k sejam hodite. Enkrat, dvakrat na leto, a društveni odbornik mora biti vselej navzoč, da se poteguje za vaše koristi, da je za vse v redu. Ne predbacujavate mu tisto malenkostno plačo, ki jo dobiva. S svojim delom in skrbjo za vas jo desetkrat zasluži.

da se ni pojavila v kongresu takozvana "vojna stranka". Zlasti dva člana te stranke sta silovito napadala Anglico. Radi stalnih napadov na Anglico in priganjanja na vojno, sta dobila ime "bojevita čuka!" To sta John C. Calhoun iz South Caroline in Henry Clay iz Kentucky. Madison je bil prepričan, da sta obadvia neumna. Ostro se je pritoževal radi obeh, rekoč da silita v vojno, ne da bi bila Amerika pripravljena. Toda Madison je bil prisiljen podati se napadom obeh. Dne 18. junija, 1812, je kongres napovedal vojno Anglico, in predsednik je podpisal vojno napoved. Brez pravega orožja in moštva bodisi na suhem ali na morju, so se nahajale Zjednjene Države ponovno v vojni proti eni prvih sil na svetu.

Kmalu se je vsa Amerika prepričala, kaj pomeni naznani vojno, ne da bi se človek na vojno pripravil. Amerikanici so hoteli napasti Canado, toda se jim ni posrečilo. Meseča avgusta, 1814, so Angleži napadli glavno mesto Zjednjene Držav, Washington. Tu so požgali mnogo javnih poslopij. Washington je leta 1800 postal glavno mesto Amerike. Predsednik Madison je moral bežati v eno smer, njegova soprga pa je bežala v drugo smer. V predpansku je nesla s seboj vso srebrnino, katero je mogla v naglici spraviti skupaj. Angleži so kmalu dospeli do predsednikovega stanovanja ter so pojedli kosilo, ki je bilo pripravljeno za predsednika.

Par mesecev po tem ponižanju je bil sklenjen mir z Angleži. Tekom treh let vojne z Angleži so Amerikanici le v nekaj slučajih zmagali. Na Erie jezeru je poveljnik Perry premagal Angleže v slavnih bitki pri Put-in-Bay, in tudi na morju so ameriški poveljniki večkrat sijajno pregnali Angleže. Zgodovinski dan za Ameriko je bil, ko so Angleži zmanj skušali naskočiti mesto Baltimore. Mesto je bilo zavarovano s Fort McHenry, katerega je angleška mornarica bombardirala v pričakovanju, da potem zasedejo mesto. Bombardiranje je trajalo pozno v noč. Angleži so imeli vjetega ameriškega vjetnika, Francis Scott Key. Vso noč je ujetnik Key gledal na ameriško zastavo na vrhu forta, če je še tam, ali če je zginila, kar bi bilo znamenje, da se je fort podal. In ko je tako opazoval ameriško zastavo, je zložil krasno pesem, ki je danes ameriška narodna himna, dobro poznana "Star Spangled Banner".

Eno znamenito bitko so dobili Amerikanici kot v tolazbo tekom te vojne z Angleži. General Andrew Jackson je Angleži pri New Orleansu popolnoma potokel. Ta strahovita bitka se je vršila že po sklenjenem miru, toda še predno je general Jackson dobil sporočilo, da je vojne konec.

Nikdar niso bili Amerikanici tako siti vojne kot v mesecu januariju, 1815, ko so zvonovi v stolpih in topovi v fortih naznajali konec sovražnosti. Vse politične stranke so pozabile na vse svoje prepire. Ljudje so od veselja po cestah vriskali in se javno objemali in pojavovali. Vojna sama ni prinesla Amerikancem nobene vidne koristi, toda velika bitka je bila končana, in Anglia ni imela nobenega vzroka več, da bi se mešala v ameriško trgovino.

Madison je bil ravno tako vesel, ko se je približal konec njegovega predsedniškega termina kot je bil vesel njegov prednik Jefferson. Umaknil se je v zatišje svojega doma v Virginiji, kjer je živel mirno do 85. leta.

Zadnja leta njegovega življenja so zagrenili dogodki v državi South Carolina. Ljudje v tej državi so tako ostro kritizirali postave, katere je naredil kongres glede tarifa ali colnine. Sklicali so skupaj posebno konvencijo, na kateri so sklenili, da tarifnih postav se ne bo spolnovalo v South Carolini. Konvencija je trdila, da je država kot taka neodvisen narod, in da lahko sama dela pogoje, pod katerimi ostane v uniji z drugimi državami. Tako početje, kot smo že prej enkrat omenili v slučaju države Kentucky, se je imenovalo "nulificiranje" zvezine postave.

Madison je tako spredidel, da nulificiranje lahko pripovede do tega, da država stopi iz unije ostalih držav. In zadnja važna državna listina, ki jo je napisal, je bil protest proti takemu izstopu. "Ustava in postave Zjednjene Držav", je pisal, "so najvišje določbe naše dežele in nadkriljujejo vse ustave in postave vseake posamezne dežele." Svaril je svoje rojake, da ako bodo nulificirali zvezine postave, da se ameriška unija lahko razdrži. Dolgo in vztrajno je dejoval, da utrdi unijo med posameznimi državami, in do svoje smrti leta 1836 se je "oce ameriške ustave" zvesto trudil za edinost ameriškega naroda.

GROZEN ŽLOČIN V BRATISLAVI.

Grozen zločin je izvršil v petek 7. tega meseca 18 letnji Evgen Kadliček v Bratislavici z dvema mladima priateljema. Svojo mater in očima je ubil po načrtu, ki ga je že vnaprej dobro premislil in sestavil. V Tallerovi ulici številka 3 je stanoval uradnik Slovenske hranilnice František Hartmann s svojo ženo in njenim sinom iz prvega zakona Evgenom. Že tri leta sta živila zakonca Hartmann v najlepši slogi, le moralno pokvarjeni Evgen je često kalil domači mir. Morilec Evgen Kadliček je bil že od mladih nog tipični postopač in lenuh. Družil se je z raznimi vloženci in drugimi sumljivimi elementi in ni dolgo tega, ko je ukradel svoji materi 2000 Kč. Večkrat je imel že opraviti s policijo, ki ga prav dobro pozna. V petek zvečer je šla čez dvorišče omenjene hiše žena policijskega stražnika Nikolavca. Začula je iz drugega nadstropja, kjer stanujejo Hartmannovi, obupne kljice na pomoč. Nikolavcova je hitela po stopnicah v drugo

nadstropje, kjer je našla Hartmannovo vso v krvi. Tako je obvestila o tem svojega moža in ko je prispela na lice mesta policija, so našli oba zakonca v mlaki krvi. Noge sta imela zvezzane z žico. Hartmannova je bila še toliko pri zavesti, da je povedala imé morilca. Bil je to njen sin Evgen, ki sta mu pomagala dva priatelja. Morilci so prišli v stanovanje ob 14. pooldne, ko je bil Hartmann v kopališču. V kopališču so prišli vsi trije mladeniči in planili na Hartmannova. Eden mu je zvezal z žico roke in noge, druga dva sta ga začela s kosom zleza tolči po glavi. Nato sta odšla dva v spalnik, kjer sta napadla Hartmannovo soprogo, dočim je tretji držal na grlu umirajočega Hartmannova bodalo, pripravljen za vsak slučaj, če bi se nesrečna žrtev branila. V spalnici je vrgel Evgen svoji materi odojel čez glavo ter jo udaril trikrat s klavdom po glavi. Njegov pomočnik ji je zvezal roke in noge z žico.

Nato so morilci prevrnili vse predale in odnesli ves denar. Policia je bila morilcem takoj za petami. Evgena

Kadličko so aretrirali v neki restavraciji, kjer je po groznom umoru mirno popival. Spočetka je svoj zločin tajil, končno pa je vendar priznal, da je umoril mater in očima z namenom, da pride do denarja. Imen obeh pomočnikov ni hotel izdati. Hartmann je takoj podlegel rannam, dočim so odpeljali njegovo ženo v bolnico, kjer so jo obvezali. Zdravniki upajo, da ostane pri življenu, dasima na glavi 12 ran. Brezrčni sin je prosil mater, naj mu da denarja za čokolado in konjak. Ker ni hotela ustrezati njegovemu želji, je sklenil oportunitet stanovanja. Ko so morilci opravili svoj posel, so odnesli Hartmannovo truplo v poselsko sobo, sami pa so oblekli negovo obleko. Ciničen teh treh zverskih mladincov je šel tako daleč, da je eden obleklo isto obleko, v kateri je bil Hartmann umoren, druga dva sta pa vzel iz omare dve novi obleki, tako, da so odšli vsi trije iz stanovanja v Hartmannovih oblekah.

V soboto ponoči je policija aretrirala v Košicah rojenega Karola Doljaka, ki je osumljen soudežbe pri umoru. Doljal tudi in skušal zvaliti vso krvido na Kadličko. Tretji krivec je Michal Tomanovič, ki je tudi že pod klijuem. Policia je zaslišala tudi težko obvestili in ljudje iz vasi ter obvestili o žalostnem slučaju orožnike. Orožniki so prišli po kratkem poizvedovanju in razglabljanju zagonetnega slučaja roke svojega zapuščenega ljubimca. Prvotno se je mislilo, da je dekleti v nobenem slučaju orožnik, ki je izjavila, da bi jo bili morilci nedvomno ubili, če bi se ne bila pritajila in hlinila, da je že mrtva.

ZENSKAM, KI RADE PUŠJO.

Z v 17. stoletju naletimo na ženske, ki so podlegle nikotinu. Zlasti v Španiji, Franciji in Nemčiji je bilo kajenje med ženskami zelo pogosto. Prvotno so kadile ženske samo pipe. Cigaretne in cigare so prišle na vrsto šele v času strašne kolere leta 1830-35. Kajenje pri ženskah torej ni nič novega. Pač pa je zanimivo, da je ta grda navada pozneje malone po vsem izginila in da so imeli ženske za to zelo tehtne razloge. Razdrapane povoje razmere so zadele tudi našo žensko. Poleg drugih slabih nagnjen je spravila vojna na površje tudi kajenje pri ženskah. Ta reakcija, ki so ji podlegle ženske, je moralila biti zelo močna, ker je premašila smisel za dostojnost, okus in lepoto sploha. Znano je nameč, da postanejo oči ženske, ki kadi steklene in da tudi koža izgubi svojo naravno lepoto. Zanimivo je tudi, da kade ženske iz socialno višjih slojev: večinoma ženske po vlejemosti.

Ko govorimo o ženskah-kadilkah, se nekote spominjamajo slučaja, ki se je dogodil ob tem dnevu nenavadno predvsem oporski napad. Delavka Marija Verh, ki je zaposlena pri jajčni eksportni družbi Zupanc, se je peljala na Hrvatsko nakupovat jajca. Na cesti proti Zavrču blizu Ormoža sta jo nenadoma napadla dva maskirana in s samokresi oborožena moža in zahtevala od nje denar. Ko se je žena branila izročiti denar, jo je opars potegnil z vazo ter ji iztrgal listnico iz bluze in tako odnesel čez 9000 dinar. Neznana napadalka sta brez sledu izginila.

Roparski napad. V bližini Ormoža se je zgodil te dni ob tem dnevu nenavadno predvsem oporski napad. Delavka Marija Verh, ki je zaposlena pri jajčni eksportni družbi Zupanc, se je peljala na Hrvatsko nakupovat jajca. Na cesti proti Zavrču blizu Ormoža sta jo nenadoma napadla dva maskirana in s samokresi oborožena moža in zahtevala od nje denar. Ko se je žena branila izročiti denar, jo je opars potegnil z vazo ter ji iztrgal listnico iz bluze in tako odnesel čez 9000 dinar. Neznana napadalka sta brez sledu izginila. Tatvina v cerkvi Sv. Krištofa v Ljubljani. Iz cerkve Sv. Krištofa je odnesel nезнani uzmivoč dva medena svečnika. Storilec se je splažil v cerkev bržkone proti včeretu in stikal tudi za drugimi vrednostmi okrog glavnega oltarja. Ker pa ni imel dovolj časa in se mu je mudilo, se je moral to pot zadovoljiti z manjšim plenom. Omenjeno cerkev obiskujejo tati očividno zelo radi in mora biti tatvine zelo prikladna, ker je bila v zadnjem času okradena že trikrat.

imeti otrok. Wright, Petit in Depierres so delali poskuse s psi in domaćimi zajci in so jim dajali dnevno 0.1 — 0.3 g nikotina. Pod drobnogledom so potem opazovali njihove organe in prišli do zaključka, da lahko nikotin povzroči razne degenerativne spremembne in celo popolno impotenco. Isto velja tudi glede vpliva nikotina na ljudi.

Umor v Vevčah.

20. avg. okoli pol 8. zjutraj, je vznemiril Vevče strašen dogodek. V hiši št. 48 so našli 17 letno Štefko, hčerkco posrečnice uradnikov v vevški papirnici, Terezije Zajc, ustreljeno.

Ko je stopila nekaj čez osmo uro Terezija Zajc v kuhi svojega stanovanja, je na veliko začudjenje svoje hčerkce Štefko mrtvo na tleh. Ležala je v mlaki krvi. Že zgodaj zjutraj je pričela Štefka likati perilo in obleko. Mirno je opravljala svoje delo ob odprttem pritličnem oknu. Nenadoma pa je počil strel in se je zgrudila mrtva na tla. Krogle ji je prodrla levo stran prsi ter prebila srce. Nesrečna mati je jokaje objela svojo ljubljeno hčerkco, nato pa preplašena zbežala na cesto klicat na pomoč. Prihiteli so takoj sosedili in ljudje iz vasi ter obvestili o žalostnem slučaju orožnike. Orožniki so prišli po krutem poizvedovanju in razglabljanju zagonetnega slučaja roke svojega ljubimca. Prvotno se je mislilo, da je dekleti v nobenem slučaju orožnik, ki je izjavila, da bi jo bili morilci nedvomno ubili, če bi se ne bila pritajila in hlinila, da je že mrtva.

Ko je stopila nekaj čez osmo uro Terezija Zajc v kuhi svojega stanovanja, je na veliko začudjenje svoje hčerkce Štefko mrtvo na tleh. Ležala je v mlaki krvi. Že zgodaj zjutraj je pričela Štefka likati perilo in obleko. Mirno je opravljala svoje delo ob odprttem pritličnem oknu. Nenadoma pa je počil strel in se je zgrudila mrtva na tla. Krogle ji je prodrla levo stran prsi ter prebila srce. Nesrečna mati je jokaje objela svojo ljubljeno hčerkco, nato pa preplašena zbežala na cesto klicat na pomoč. Prihiteli so takoj sosedili in ljudje iz vasi ter obvestili o žalostnem slučaju orožnike.

Glasilo S.D.Z.

Slovenska Dobrodelna Zveza

The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

INK. 19. MARCA
1914.
V DRZAVI OHIO

Sedež v Cleveland-u, O. 6233 St. Clair Avenue.
Telephone: Pennsylvania 886.

Imenik vrh. odbora za leto 1923 24-25.

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: John Gornik, 6117 St. Clair Ave.
Podpred.: FRANK CERNE, 6098 St. Clair Ave.
Tajnik: PRIMOZ KOGOJ, 6118 Edna Ave.
Blagajniki: JERNEJ KNAUS, 1082 E. 62nd St.
Zapisnikar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.

NADZORNJI ODBOR:

1) Louis J. Pirc, 6117 St. Clair Ave.
2) IGNACIU SMUK, 6220 St. Clair Ave.
3) JANCO N. ROGEL, 1099 E. 74th St.

POROTNI ODBOR:

1) ROSE L. ERSTE, 4927 St. Clair Ave.
2) GENOVEVA SUPAN, 14025 Hale Ave. N. E.
3) JOHN IVANCIC, 1732 E. 30th St., Lorain, O.

FINANČNI ODBOR:
1) FRANK M. JAKSIC, 6111 St. Clair Ave.
2) LOUIS RECHAR, 21207 St. Clair Ave. Euclid, O.
3) LEOPOLD KUSHLAN, 10511 Nottingham Rd.

VRHNOVI ZDRAVNIKI:

DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave.

GLASILO ZVEZE:

AMERISKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.
Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičajo Upravnega odbora, ne posilja na vrh. tajnika.
Vse pritožbine zadeve, ki jih je rešil društveni porotni odbor, ne posiljajo na predsednika porotnega odbora Ross L. Erste, 4927 St. Clair Ave.

Mesečni račun kraj. društev SDZ. za avgust 1925.

Asesment št. 142.

Ime društva	Dobodi	Stroški	Ci. oddelka	Doh. mlad. oddelka	Clačov
1. Slovenec	\$1,040.485	247.00	463 \$	34.97	185
2. Slobod. Slovenke	376.55	68.36	159	2.72	14
3. Slovan	249.49	35.00	87	2.68	13
4. Sv. Ana	1,625.19	662.57	673	17.92	91
5. Napred. Slovenci	301.83	36.00	110	1.82	9
6. Slovenski dom	332.63	107.00	126	6.28	31
7. Novi dom	135.26		64		
8. Kras	574.65	204.00	243	6.65	35
9. Glas. Clev. Delavcev	499.57	83.00	183	10.32	54
10. Mir	689.82	183.15	274	19.14	103
11. Danica	361.62	828.58	152	6.85	35
12. Ribnica	309.14	152.00	109	4.18	21
13. Clev. Slovenci	481.48	174.00	165	7.81	42
14. A. M. Slomšek	89.50	24.00	42	3.75	20
15. France Prešern	307.96	30.00	110	5.06	27
16. Sv. Ciril in Metod	264.91	28.00	110	2.90	15
17. Bled	636.50	30.00	251	14.47	74
18. Jugoslovan	383.90	188.86	137	5.98	31
19. Coll. Slovenke	239.74	64.00	94	3.80	20
20. Zdrž. Slovenke	130.63	13.00	58	1.44	8
21. Kraljica miru	31.10		16	4.12	1
22. Dom	82.66		36	4.24	23
23. Šoča	55.82	23.00	21	4.6	2
24. Blejsko jezero	150.68	58.00	51	2.36	12
25. Majnik	89.63	17.00	50	2.72	14
26. Euclid	56.01		21		
27. Triglav	38.03		17		
Skupno	\$9,534.78	\$3,256.52	3822	\$168.94	881

Bilanca 31. julija 1925 \$347.185.27

Društvo vplačala za mesec avgust:

Pozemtniški sklad \$4,006.23

Bolniški sklad 3,284.50

Upravni sklad 522.85

Omenogli sklad 190.95

Za plačilne knjižice 2.50

Zvezni znaki 9.00

Za spremembe 4.25

Za konvenčne stroške 1,464.50

Skupno društva vplačala \$8,534.78

Izredni dohodki:

Obresti na čekovnih prometih \$ 32.85

Obresti od posejnih na posestvih 57.00

Od mlad. oddelka pristop v upravni sklad 1.50

1% bonus 45.00

Skupno izredni dohodki \$ 136.35

Skupni dohodki za mesec avgust \$ 9,671.13

Stroški:

Pozemtnine \$ 500.00

Bolniške podpore 2,466.52

Porodi 168.00

Operacije 125.00

Upravni stroški 517.75

Skupni stroški \$ 3,774.27

Preostanek za mesec avgust \$ 5,896.86

Bilanca 31. avgusta 1925 \$353.082.13

P. Kojec, gl. tajnik.

Spremembe kraj. društev SDZ. za avgust 1925.

Asesment št. 142.

Dr. Slovenec, št. 1.

PRISTOPIL: 5244 Louis Ilijec.

ZOPET SPREJETI: 1000 August Kofol, 1240 Frank Cimperman, 1521 Martin Kuhar, 753 Ignac Zivodar, 3263 John Brinovec.

SUSPENDIRANI: 968 Joseph Kremlar, 999 Mike Stefe, 1096 John Jančar, 1788 John Strelkar, 2537 Frank Paulovič, 3369 Joseph Skufca, 1128 Milko Kožar, 1501 Joseph Kodrič, 2768 Tony Možina, 2657 Albin J. Kremlar, 13 Ignac Simuk, 39 Frank Oblak, 57 John Rogel, 38 Valentín Merkužič, 91 Mike Jalovec, 387 Anton Ulcar, 1303 George Jankovič, 1071 Joseph Božič, 1885 Joseph Jenc, 2428 Math Kelar, 3041 Frank Šraban, 3088 Jernej Kramar, 45 Joseph Žabukovec, 266 Anton Ogrinc, 3809 Frank Saje, 113 Jakob Novošel, 3217 Louis F. Truger.

PASIVNI: 395 Anton Jalovec.

ČRTAN: 2377 Frank Vintar.

ODSTOPILO podpori: 1561 Peter Jalovec z 2'C na 2'N.

Društvo Slobod. Slovenke, št. 2.

PRISTOPILE: 5245 Vera Candon, 5246 Mary Drčar, 5247 Fannie Musel, 5248 Katarina Bogataj, 5249 Josephina Skrabar.

Društvo Slovan, št. 3.

PRISTOPIL: 5250 Joseph Rayer.

SUSPENDIRANI: 3958 Raymond Legan, 1940 John Zakrašek.

Društvo sv. Ana, št. 4.

PRISTOPILE: 5251 Teresa Sale, 5252 Irma Koren.

ZOPET SPREJETE: 4529 Rose Koporc, 3603 Ivana Modic, 2163 Mary Gorenc, 3629 Matilda Tomaš, 4003 Mary Lunder, 4454 Mary Spolarič, 3395 Josephina Kuhar, 2087 Rose Lach, 1007 Frances Nose, 2796 Mary Kopac,

3978 Mary Šalegar, 3776 Rose Bašca, 3971 Frances Colnar, 4697 Frances Kotnik, 4810 Ivanka Roje, 4531 Agnes Zagar, 1824 Ivana Krašovec, 3421 Anna Krampe, 4630 Jozefa Šlogar, 4663 Mary Novšek, 4705 Anna Kovacič, 3985 Augusta Chehun.

SUSPENDIRANE: 3753 Rose Jeraf, 3972 Mary Stuber, 3975 Nettie Vecovec, 4244 Mary Krajnc, 4523 Teresa Špehck, 2168 Ivana Lube, 3752 Fannie Hočevar, 4999 Anna Rolič, 5119 Rosa Brodnik, 1546 Jozefa Samsa, 2436 Matija Perusek, 3442 Mary Ruparčič, 4272 Mary Rozman, 5001 Angela Pakiž, 4866 Mary Perko.

PASIVNE: 2433 Elizabeth Opaškar, 3974 Rozi Troha, 1963 Mary Fumič, 3605 Frances Valentič, 3844 Cecilia Starin, 4627 Mary Eberlein, 3882 Josephina Gorčik.

ČRTANE: 3555 Jennie Smolič, 4704 Antonija Povh.

UMRLA: 3623 Anna Jatihar.

ZVISA POSMRTNINO: 2384 Ivana Prah z 2'D na 1. A'D.

Društvo Napredni Slovenci, št. 5.

PRISTOPILI: 5254 Frank Brule, 5255 Frank Turek, 5256 John Martinčič, 5257 Fran Mežanič, 5258 George Mlaček.

SUSPENDIRAN: 4013 Ignac Hiti.

PASIVEN: 4456 Frank Levstek.

Društvo Slovenski Dom, št. 6.

PRISTOPIL: 5259 Frank Granc.

ZOPET SPREJETI: 1213 Gertrude Dolinar, 483 Andrej Gerl, 4304 Mary Gerl, 4463 Frances Sokač, 3919 Joseph Turk.

SUSPENDIRAN: 1331 Frank Skotin, 2385 Joseph Turk, 4907 John Korosec.

PASIVEN: 4923 Anna Pertekel.

PRESTOPIL od št. 3. 2647 Valentijn Ogrinc.

Društvo Novi Dom, št. 7.

ZOPET SPREJET: 2542 Louis Matko.

SUSPENDIRANI: 1983 Frank Kramer, 2386 Frank Kraemer, 3233 Frank Krašovec, 327 Frank Petek, 2327 John Zavodnik.

PASIVNI: 3016 August Japel, 3444 Joseph Miklavčič.

Društvo Kras, št. 8.

PRISTOPIL: 5260 Louis Kalin.

ZOPET SPREJETI: 1837 Steve Jursinovic, 3938 Jozefa Medved, 3150 Mary Dremel, 4322 Anton Čosi, 151 Mary Skerl, 358 Ignac Medved, 433 Tomas Krašovec, 690 Angela Skerl, 2912 Andy Valenčič, 3714 Andy Noch, 373 Ivana Valenčič.

SUSPENDIRANI: 1972 Mary Morela, 2909 Joseph Žulič, 2300 Mary Berglas, 3507 Jennie Mohorčič.

PASIVNI: 371 Mary Gross, 461 Ignac Gross.

ČRTAN: 3192 Paul Kogovsek.

Društ

Zavrnena

ROMAN

Spisal Emile Richebourg,
poslovenil Janko Leban.

Berač zmedeno pogledava okrog sebe. Ni videl nobenega človeka. Priplazi se okoli zidovja. Vse je bilo razpalj, bruna so bila segnila. Berač zastoče. Stopi skozi okno v razpokano notranjost. Poskoči na sipino in prod. Čez gnila bruna stopi v drugo sobo. Kaj je upal najti? Nič. Hotel je le — pogledati. Zdajci pade na kolena, pokrije si obraz z rokami ter zastoče kakor otrok.

Nato skoči pokoncu. "O, vse moram izvedeti?" zamrma.

Že je hotel iti, ko mu pride misel. Potaplje na steno. Pripogne se. Na nekem mestu de: "Tu je. Če bom potreboval stvar, hočem zopet priti."

Potem zapusti razvaline ter stopa zopet v vas. Takrat se ustavi pri hišah.

"Milošćine prosim!" deje pri prvih vratih, kjer je predla stara žena. Imel je pri tem pravi tožeči berački glas.

Stara žena zmaje z glavo. "Genevieve je mrtva," deje. Berač, skočivši pokoncu, zakriči.

Potem potrt pade zopet na svoj sedež ter s hripcavim glasom jadkuje: "Mrtva! mrtva! . . ."

Stara žena zmaje z glavo. "Genevieve je mrtva," deje.

Berač, skočivši pokoncu,

zakriči.

Potem potrt pade zopet na svoj sedež ter s hripcavim glasom jadkuje: "Mrtva! mrtva! . . ."

5.

Stara kmetica je osuplo gledala svojega poslušalca; v istini ni mogla razumeti vzroka njegovemu ravnjanju.

"Priporovedujem vam tu žalostne dogodbine, ne-li?" reče ona zopet. — "Da, žalostne, silno žalostne!" — "Verjemite ali ne, verjemite mi, istina je; ko se domislim vseh teh reči, tedaj mi še zdaj mrzla groza šumi po kosteh." — "In ali je že dolgo, kar je umrla uboga žena Jean Renaudova?" — "Hudobnik je pokopal tudi njo!"

Prosjak se zgane. Stalo ga je dosti, da je premagal samega sebe.

"Kajti Genevieve je umrla dva, tri dni po njegovi odsobi," nadaljuje kmetica. "Jaz sem bila pri njeni smrtni posteli . . ." — "Ah! vi ste bili pri njej, ko je umirala!" — "V mojih rokah je vzdihnila dušo."

Prosjak sklene roki ter mrmlja tja pred se. Njegovo mrmljanje je bilo podobno molitvi. Nato prične zopet: "Povejte mi, dobra žena, ali ni bila uboga Genevieve noseča." — "To je bila." — "Potem," deje počasno, "je otrok izvestno prišel mrtve na svet?" — "Nič vsega tega, živ je prišel na svet."

"Sveti Bog!" — "Da, bil je tudi čudež!" — "In ta otrok — o povejte mi, govorite! — ta otrok; ali še živi?" — "Živi." — "Jezus!" zakriči berač, zastoče ter solze mu napolnijo oči.

In zopet ga je motrila stara žena začudeno. "Glejte, glejte, stari, kako ste miločuti!"

"Jaz? Jaz se zovem Mardoche."

Berač poizkusi hitro se pomiriti. "Saj sem vam povedal, da sem Jean Renaud ljubil kot svojega najboljšega tovariša. In potem . . . jaz sem tudi enkrat imel ženo, otroka. Rad sem ju imel, a izgubil sem ju . . . Ali ne bi jokal pri tem? . . ." In zopet se razajoče. — "Ubogi mož!" začepi žena. — "Tu se pa ne gre za mojo žalost," nadaljuje on, "in za mojo bridrost, ampak za otroka uboge Genevieve. Je-li deček?" — "Ne, deklica." — "Ah! deklica torej! Velika, močna, lepa je, ne-li? . . ." "Lepa? To je v istini. Velika, močna? ne zelo. Pa je najbrhkejša stvarica na tem božjem svetu!"

"Ona je gotovo zelo nesrečna, grdo jo gledajo, ne-li? Seveda! Otrok kaznjenev je!"

"Da jo grdo gledajo? Tega pa ne!" Cenijo jo, spoštujeo in ves svet jo ljubi!" — "To je prav, to je prav! O pač imamo še dobrih ljudi na svetu."

Navzlic temu pa ne more biti hči uboge Genevieve srečna, dobra ženica."

"Zakaj ne?" — "Četudi utegne biti prav krasna; ali je ne žali misel, da je hči ubijalčeva?" — "To se vede, če bi ji to bili povedali. Pa jaz sem tega gotova, niti imena Jean Renaudovega ne pozna."

"Kako? Niso li ji povedali, kdo je njen oče?" — "Ne, in tudi ne, kdo ji je bila mati."

Vse so ji zamolčali."

"Pa zakaj pač to?" — "Da bi je to ne žalilo." — "O, razumem!" — "In ona tudi

nikdar ničesar ne bode izvedela. Nihče bi si ji ne upal ziniti besedice, ki bi jo žalila." — "Kdo li skribi za-njo?" — "Bogatejši ljudje nego li-sva midva, dobrí mi mož." — "Ali stanuje v Civryu?"

"Ne. Tukajšnja žena bila ji je le dojnica. Že dve leti staro so odpeljali." — "Kamli?" — "Čemu naj vam to pravim? Saj vi je tako ne morete obiskati."

"To je res. Pozabil sem . . . predstaviti se jih ne morem kot tovariš njenega očeta, ker ne ve, da ji je bil Jean Renaud oče . . . Dve leti staro so torej že odpeljali, pravite?"

"Da. In ker je že takrat bila lepa kakor angelj, kojo so imeli radi in so jo na rokah nosili, kakor da bi bila mala knjeginja. Ne-li, lepo zares zanj. Ona ni nikdar čutila, da nima matere. Tako je vrazilna v veselju in sreči, kakor dragocena rastlinica pod grejocim solncem. In danes je hči Genevievina in Jean Renaudova plemenita gospodična."

Stari je poslušal poželjivo z razprostrtnima rokama, z žarečimi očmi in odprtimi ustimi; on je okušal besede starkine kakor krepčalno studenčnico!

"In ona tudi zasluži to srečo," nadaljuje starka, "kajti je ravno tako dobra kakor le-pa."

"Ti ljubi Bog!" začepi žena. "Nikoli ne bi bil ver-jel, da bo tako ubog človek užival še toliko srečo!"

Vstane ter stisne stari roko. "Le eno mi še povejte, dobra žena. Kako se zove hči Genevievina?" — "Ona se imenuje Blanche." — "Blanche!" zakriči starec položivši si roke na srce. "Ol'!" pristavi drhteč, "ne čudite se, da . . . da moram zopet jokati . . . Jaz . . . jaz sem tudi imel malo deklico, ki se je zvala Blanche! . . . Fako, sedaj sem še spočil, zdaj hočem zopet dalje potovati. Lepa hvala, moja dobra žena; lepa hvala na vaši prijaznosti!" In vzel je klobuk, pritisne si ga čez oči in se pripravi na odhod. Odhajajo se še enkrat obrne rekši:

"Lepa hvala!"

"Z Bogom, stari! Pa pred-

no odidite, povejte mi še, ka-

ko se zovete!"

"Jaz? Jaz se zovem Mardoche."

In prosjak je potoval dalje, dalje v vas. Stopil je v krčmo ter želel nekaj jesti. Krčmar pogleda nenavadnega gosta postrani.

"Vi pač mislite, da ne mo-rem plačati?" reče Mardoche žalostno ter potegne nekaj srebrnjakov iz žepa. "Tu, poglejte, lahko si privoščim kos kruha in kozarc vina, česar sem zelo potreben. Seveda ne pijem ga vsak dan. In denar ta sem dobil od dobre gospodične sevillonske Genevieve. Je-li deček?"

"Ne, deklica." — "Ah! deklica torej! Velika, močna, lepa je, ne-li? . . ." "Lepa? To je v istini. Velika, močna? ne zelo. Pa je najbrhkejša stvarica na tem božjem svetu!"

"Ona je gotovo zelo nesrečna, grdo jo gledajo, ne-li? Seveda! Otrok kaznjenev je!"

"Da jo grdo gledajo? Tega pa ne!" Cenijo jo, spoštujeo in ves svet jo ljubi!" — "To je prav, to je prav! O pač imamo še dobrih ljudi na svetu."

Navzlic temu pa ne more biti hči uboge Genevieve srečna, dobra ženica."

"Zakaj ne?" — "Četudi utegne biti prav krasna; ali je ne žali misel, da je hči ubijalčeva?" — "To se vede, če bi ji to bili povedali. Pa jaz sem tega gotova, niti imena Jean Renaudovega ne pozna."

"Kako? Niso li ji povedali, kdo je njen oče?" — "Ne, in tudi ne, kdo ji je bila mati."

Vse so ji zamolčali."

"Pa zakaj pač to?" — "Da bi je to ne žalilo." — "O, razumem!" — "In ona tudi

se Ubere pot pod noge proti gozdu sueureškemu. Hodil je gotovo, poznati je moral kraj. Pozno je že bilo, ko dospe tjakaj. Zleze v goščavo, ter se spusti pod hrast. In iznova mu olajšajo srce solze!

Cesa je iskal v gozdu? Je li se hotel skriti? Čemu? On je dobro vedel, kako razdrta in nepoznata je postala nje-gova vnanjost vsled dolgoletnereve, tako da nihče ne bi spoznal v beraču Mardoche nekdanjega — Jean Renaud-a!

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Ali se je morda mož, ki je bil obsojen k dožitnemu prisilnemu delu, bal žandarjev? Ne! —

Se nekaj izvodov besednjaka,

ki ga je spisal dr. Kern, se-lasko dobi. Narobe tako, v uradu "Ameriske Domovine".

6117 St. Clair Ave.

(w)

M. J. GRDINA,

Slovenski odvetnik

1035 Guardian Bldg.

Telephone Main 3650

Podružnica: v torki v četrtek zvečer od 8:30 do 8. ure na 8108 St. Clair ave. Telefon Pennsylvania 2482.

(w)

Mala hiša

napravljena, kopališče in furnez, 5 sob in velika klet. Vprava se na 969 E. 78th St.

(110)

Mi popravljamo strehe, inšta-ramo furnuze, popravljamo žlebove in kanale. Vsa kle-parska dela. Dobro delo, nizke cene.

The Homestead Sheet Metal Co. 7924-30 BROADWAY

Tel. Broadway 3654. (w.f.)

PRVI SLOVENSKI PLUMBER

J. MOHAR

6628 S. CLAIR AVE.

Ce hočete delo poceni in po-steno, poklicite mene. Penn. 1006. (w.f.)

Izlet v Evropo